

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 87 (2503). ЧЕТВЕР, 20 ЛИПНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

АЛЛО,
ГОВОРІТЬ
КОРПУНКТ!

Строки — стислі, якість — відмінна!

Першу квитанцію в нинішньому році на приймальню пункту Новоукраїнського комбінату хлібопродуктів одержав на доставлене зерно нового врожаю шофер колгоспу імені Калініна комсомолец Сергій Кулик. А всього в цьому колгоспі живе понад 70 комсомольців і неспілкової молоді. Це — 3 комсомольсько-молодіжні комбайнові екіпажі, 1 — жатковий, 11 шоферів, 9 трактористів, комсомольсько-молодіжна зміна на току. Молоді комбайнери зобов'язалися зібрати хліб на 710 гектарах і намолотити 26 270 центнерів збіжжя.

Нині завершальний етап боротьби за високий урожай юві-

лейного комсомольського року набирає темпів. Серед кращих жнивників — члени ВЛКСМ Володимир Левочко, Микола Байгута, Петро Манюк, Василь Карман.

В. ЛУГОВИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій
Новоукраїнського райко-
му комсомолу.

Наймоłodшими комбай-
нерами на цьогорічних жнивках у Добровеличківському районі є Микола Савранський та Ва-
силь Нечитайло з колгоспу імені Карла Маркса. Обом — по 18 років, але в Миколі вже стаж чималий — три роки під-
ряд він на жнивках був штур-

вальним у досвідчених механі-
заторів. Нині — господар СК-4.
Звісно, нелегко буде хлопцям,
та поруч — старші друзі, тур-
ботливі наставники. Дебютанти
без уваги й допомоги не зали-
шаться.

Добре розпочали жниву
кампанію комсомольці Олек-
сандр Москаленко й Микола
Кощенко з колгоспу імені Шев-
ченка — у перші дні на валку-
ванні гороху молоді механіза-
тори виконували змінні норми
на 140 і більше процентів. Ни-
ні вони косять на вал озиму
пшеницю.

В. ЛІТВИНОВ,
Інструктор Добровеличків-
ського райкому комсо-
молу.

По першій півтисячці центнерів хлі-
ба врожаю третього року п'ятирічки на-
молотили молоді комбайнери колгоспу
імені Суєрова Дмитро Паладій та Ми-
кола Уманець. Майже на 100 гектарах
поклали ранні зернові у валки Микола
Федоровський із колгоспу «Комінтерн».

М. НЕПОМНЯЩИЙ,
член корпункту при Бобриньсько-
му райкомі комсомолу.

КІРОВОГРАДЦІ— ОНУФРІЙЦЯМ

Теплими усмішками, широким оплеска-
ми приймали хлібороби колгоспу «Гість
Октябрі» Онуфріївського району ком-
сомольсько-молодіжний колектив агі-
культбригади Кіровоградського округу
«Знак Пошани» заводу тракторних гі-
дроагрегатів.

Колгосп почав жинувати, на полях
вишріб дорідний урожай. Приїзд культ-
армійців з обласного центру додав бій-
цям хлібного фронту ще більше енергії,
трудоваго ентузіазму.

Комбайнерам, водіям, тваринникам
особливо сподобались виступи самоді-
яльних артистів Тимофєєвої, Крижанів-
ської, Лисеніної та багатьох інших.

Районний відділ культури нагородив
агіткультбригаду з області Почесною
грамотою за змістовне обслуговування
сільських трудівників на жнивках-78.

М. ЛІТВИНЕНКО,
громадський кореспондент «Моло-
дого комуніста».

Долаючи труднощі, хлібороби колгоспу імені Чка-
лова Петрівського району ведуть завершальний
етап боротьби за щедрі урожаї ювілейного ком-
сомольського року. Хто буде героєм жнив нині
важко сказати, бо працюють усі механізатори на
совість. Молодий тракторист Василь Ткаченко —
серед заспівувачів трудового суперництва.
На фото: жнива в колгоспі імені Чкалова
набирають темпів: хвилини зайвої не згає тракто-
рист Василь ТКАЧЕНКО.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

ОДИН, ДВА, ТРИ, ЧОТИРИ...

У 1972 році приїхав у кол-
госп імені Шевченка молодий
агроном із середньою спеціаль-
ною освітою Петро Миронов.

На рік пізніше виклав на
столі перед головою правління
Іваном Пантелійовичем Мачу-
гою диплом агронома і направ-
лення колишнього. Знав'ян-
ського сільськогосподарського
технікуму зовсім ще юний Іван
Макарюк.

Згодом з'явилися у колгоспі
їхні колеги і майже ровесни-
ки — Анатолій Ланецький та
Василь Безсонов.

Усі чотири і нині працюють
у колгоспі імені Шевченка.
Прижилися, зміцніли, посилі-
шали. Бо на зборах уповно-
важених, де затверджували
молодих агрономів, розмова
велася ділова: ми приймаємо
тебе, юначе, у свій колектив
але з умовою — будь справж-
нім господарем поля.

«ЯКБИ МЕНЕ РАПТОМ ЗАПИТАЛИ...»

— Якби мене раптом запитали,
— сказав якось головний
агроном Микола Дем'янович
Остапенко, — чи виростив собі
надійну зміну, я б з чистим
серцем відповів: є в мене змі-
на! Справжнім господарем по-
ля став Петро
Миронов. І не
тільки я особис-
то, як керівник
агрослужби, а
ростив його. У
цьому процесі
виховання спе-
ціаліста серед-
ньої ланки чо-
годнішого дня
брали безпосе-
редню участь
правління, парт-
ком, комітет комсомолу, зреш-
тою, що найважливіше, — ве-
терани колгоспу.

— Петро нині, — продовжу-
вав свою думку Микола Дем'я-
нович, — агроном по захисту
рослин. Знаєте, що це значить?
Це значить: зобов'язаний дбати
не тільки про високий урожай
хліба чи соняшнику, кукурудзи
або картоплі, а й про маленьку
трудолюбиву — бджілку, про
весняний оркестр жайворів,
про перепілок, яких після ін-
тенсивного внесення хімдобрив
дуже мало залишилося в на-
ших краях...

Так, про все це зобов'язаний
пам'ятати і постійно дбати
агроном по захисту рослин. А
тому Петро дозволяє собі інко-
ли поперечатися і з головним
агрономом, і з членами прав-
ління, довести, що на полі
наблизу квітучої гречки ні в
якому разі не можна вести бо-
ротьбу з шкідниками за допо-
могою сільськогосподарської
авіації, коли краще викорис-
тати хлорофос, а коли — поліхлор-
пінек, у якій концентрації го-
тувати розчин... Та, зрештою,
важко перелічити всі ті пита-
ння, з якими від ранньої весни і
до пізньої осені доводиться
стикатися агрономові по захис-
ту рослин.

Нині молодий комуніст Петро
Миронов тимчасово виконує
обов'язки агронома другої
тракторної бригади (Анатолій
Ланецький готує дипломну ро-
боту у вузі). Та ночеває себе
відповідальним за хліб на
кожному колгоспному полі.

АГРОНОМ «ЕКСПЕРИМЕНТУЄ»

Усього було спочатку. Часто
боявся Іван Макарюк винести
самостійне рішення, вагався,
недовіряв собі ставився до нови-
нок у землеробстві. Згадає го-
ловний агроном, як Іван ніяк
не міг погодитися на післясхо-
дове боронування посівів со-
няшнику. Його жахала думка,
що сталеві зуби борін понівеч-
ять маленькі, ще кволі сте-
бельця, відберуть у них життя.
А тоді поїхали на поле. Поволі
рушили в загілках трактори з
легкими боронами. Іван те й
робив, що нахилився до землі
швидко, палко, нервово обго-
рталі своєю землею зачеплене
бороною стебельце. Потім, до-
схочу покружлявши з краю в
край, заспокоївся. І врожай же
тоді був! Хвалився Макарюк,
що отакі кошики повиро-
стали на кожному стеблі. Зви-

чайно, потрудитися багатьом
механізаторам довелося. А як-
би не провели того боронуван-
ня, хто зна, як воно б обійшло-
ся: бур'яни могли б заглушити
посіви, втратили б стебельця
пружну енергію росту.

Якось навесні проїжджав
івановецькими полями голов-
ний агроном районного управ-
ління сільського господарства
Петро Миронович Чепурний. До
краю поля само підїхав трак-
тор з культиватором. Зупинив
його Петро Миронович та й за-
питус механізатора, чи не ба-
чить агронома відділка.

— А он, бачите, в тому краю
агрегат. Ото за його кермом
наш агроном. Подивіться — яка
робота чиста! Ніби сто років
тільки те й робить, що культи-
вує.

— Чого це ти, Іване, урочи-
майстерності даси? Хіба в тебе
своїх справ мало? — запитав
хлопця.

— Вистачає. Але культивува-
ти треба, земля просить, та ні-
сому. Попрацюю трохи...

Через місяць — другий, у жни-
ва вже, зустрів його Петро Ми-
ронович біля комбайнів. Сто-
лений, закіптужений. Воно б і
не личило, думає собі, агроно-
мові приходити до механізато-
рів, хоча б і на поле, у такому
вигляді, все ж таки спеціаліст,
керівник. Однак мовчав — не
станеш же винуватити молодого
колегу при комбайнерах.

І потім не було змоги пого-
ворити про це, бо Іван підїхав
до комбайна, пружно підїг-

ТИ НА ЗЕМЛІ — ГОСПОДАР

ОСОБИСТО ВІДПОВІДАЛЬНІ

нувся на поручнях і завчено
вмостився за штурвалом. За-
працював натужно дві години,
і машина рушила, поглинаючи
пухкий золотавий валок збіж-
жя.

— Експериментує агроном? —
запитав Чепурний Остапенка.

— Ага, — загадково усміх-
нувся Микола Дем'янович. —
Уже шостий день експеримен-
тує від світання до півночі. На
пару з Олександром Довганю-
ком. Непогано виходить. А що
зробили, коли механізаторів не
вистачає в розпал роботи? До-
водиться й агрономам сідати за
кермо машини. Та, зрештою, ми,
сільські спеціалісти, повинні
вміти все на полі робити.

І нині Іван Макарюк жинув.
Раніше штурвалним у досвід-
чених механізаторів був, а в
цьому році збирає хліб новим
«Колосом» самостійно. І це ні-
кого не дивує. Навіть, підно-
сить молодого агронома в очах
односельчан — диплом дипло-
мом, а руки в хлопця працю-
ють, вміли.

ЛЮДИ З ПОГЛЯДОМ У ЗАВТРА

Петро Миронов, Іван Мака-
рюк, Анатолій Ланецький, Ва-
силь Безсонов...

— Чотири молоді спеціалісти
колгоспу. Люди з поглядом у
завтра. Стали вони цінними для
господарства не відразу й не з
примхи долі, а в постійній не-
легкій боротьбі за шедристь по-
ля. Зростає ж бо в довірі й
підтримці правління, а особли-
во — голови колгоспу Івана
Пантелійовича Мачуги — лю-
дини прямої, принципової, ви-
могливої і по-батьківськи до-
брої й щирої.

Розповідає Іван Пантелійо-
вич:

— Радий за них, більше то-
го — горджуся ними. Вимагаю,
допомагаю, підтримую і знову
вимагаю. Інакше не можна.

Так, інакше не можна. Села
віддалені від райцентру — спро-
бує утримати молоді! А якщо
взяти до уваги й те, що землі
тут потребують багато уваги й
господарської обачливості! Вес-
ною і восени тяжким ворогом
стає водна ерозія, доводиться
орати поля вперекрест, не
обійтися без лункування, цілю-
вання й локального внесення
добрив — нелегко працювати й
утверджуватися молодим спе-
ціалістам. І не можна витримувати.
А ті, хто, відчувши всі трудно-
щі, глибоко пускають коріння
на цій землі, не можуть не по-
рихуватися повагою односель-
чан і підтримкою правління в
повсякденних клопотах трудо-
вих буднів.

Р. МАРЧЕНКО.
Знам'янський район.

В УМОВАХ розрядки міжнародної напруженості, встановлення добросусідських відносин між державами з різним соціальним устроєм, імперіалізм робить відчайдушну ставку на ідеологічні диверсії проти соціалістичного табору, зокрема проти СРСР. Особливе місце в планах апологетів імперіалістичної реакції займає стратегія «полювання на радянську молодь». Ось як її охарактеризував один західнонімецький публіцист: «Сьогодні маріо вмовляти Івана Івановича, груди якого прикрашені орденами за всі п'ятиріччя і Вітчизняну війну. Ми повинні конфіденційно розмовляти з простодушним молодим Іваном, який завтра стане Іваном Івановичем. Від цих Іванів Івановичів залежить майбутнє Росії і багатьох в чому майбутнє світу». Коментарі тут зайві.

Одним з шляхів виконання цієї, на їхню думку, всебічної стратегії, ідеологічні диверсанти вважають ставку на націоналізм, якому приділяється роль троніського кося для проникнення в соціалістичне суспільство і зараження його членів, зокрема молоді. Саме цій меті і служать різноманітні буржуазно-націоналістичні емігрантські організації всіх мастей і відтінків, програм і статутів, що з усієї сили намагаються відслужити імперіалістичним роботодавцям іудині срібняки за зраду свого народу.

Читачі, звичайно, пам'ятають прес-конференцію, яку відбулася 3 січня цього року у Львові із заарештованим органами державної безпеки СРСР підданим Великобританії А. Климчук, що прибув до нашої країни у складі туристської делегації і займався антирадянською діяльністю. В ході цієї прес-конференції виявилось, що А. Климчук вико-

нував роль емісара закордонних українських буржуазно-націоналістичних підпільних центрів, зокрема так званих закордонних частин ОУН (ЗЧ ОУН). Не будемо вдаватися в подробиці цієї прес-конференції, хід її і матеріали добре висвітлені в пресі.

Слід зупинитися лише на одному. Спійманий на гарячому, А. Климчук признався, що був членом молодіжної націоналістичної організації, так званої «Спілки української молоді» (СУМ), центр якої отаборився у ФРН, у Мюнхені на Цейсштрассе, 67.

Що ж це, з дозволу сказати, за організація, яка її програма? Звернемося до історії.

Назва А. Климчуком СУМ виникла в новітні роки, коли над світом, після промови заклятого ворога СРСР У. Черчілля у Фултоні, повіяли вітри «холодної війни». Членами СУМ стали ті, хто втік під крило імперіалістів Заходу від караючої руки радянського народу за злочини на службі гітлерівських загарбників. Ідейними наставниками сумівців стали криваві бандити С. Бендера, Я. Стецько, С. Ленковський та інші. Програма організації, яка увібрала в себе найнижче, найогидніше із філософії таких ідейних батьків фашизму, як Макиавеллі, Фіхте, Ніцше, Шопенгауер та ідеолога українського буржуазного націоналізму Д. Донцова, прищеплює своїм членам людяноненаситницькі погляди, ідеологію антикомунізму, антирадянщини,

лють до українського народу, що в бранный сім'ї народів СРСР буде світле комуністичне майбутнє.

В УМОВАХ холодної війни і широкого попігу на імперіалістичному ринку на всякого роду майстрів ідеологічного і шпигунського ремесла СУМ розростається, охоплюючи на сьогодні своїми інзовими організа-

СУМ, як заявив на прес-конференції А. Климчук, залучаються діти і внуки тих, хто люту ненавидить Радянський Союз, Радянську Україну, і кому воли в спадщину передають цю ненависть.

Обаурену, затуркану націоналістичним дурмамом молодь керівництво націоналістичних організацій від-

ризм, політичний нейтралізм.

І от з таким вантажем у недобрих серцях та й у погаслих кишень не з меншим (читач мав змогу з ним познайомитися на матеріалах прес-конференції у Львові) повітряні шпигуни з туристськими візами приїжджають до нас. Щоб не бути голослівними, наведемо неповний перелік таких «туристів», що відвідали нашу країну за останній час: сестри-шпигунки Зоряна і Віра Гриценко, циній «спієрситетні колахи» в мікроавтобусі «Фольксваген» під керівництвом владича інституту ім. Петра Могили в Канаді Альберта Качковського і його дружини Ольги Качковської, Борис Губинський, Джордж Луцьков, Елізабет Северенко, Богдан Левинський, Ярослав Добос і нарешті Андрій Климчук. З кожного з цих «туристів» був один і той же вантаж, один і ті ж завдання, і топ же результат — спійманий на гарячому за виконанням своєї підлої роботи. І це залишається додати про одну спільність їх стурне — всі як один, ці горе-«туристи» визнали себе жорстоко обауреними своїми наставниками за рубежем. Ще в 1953 році «спієрситет» СУМу Юліан Магур, закінчений на Україну, як шпигун визнав: «Я побачив таку Україну, про яку довгі віки мріяв український народ». Ці ж прибічно слова сказав і наступник «спієрситет», зокрема останній з них — Андрій Климчук.

КИВКИ-НЕБУДЬ серйозної небезпеки такі непрохані гості для радянського суспільства не являють. Але не звертати уваги на них не можна, бо за їх шкідливими намістами видно спритну руку імперіалістичних розвідників, які намагаються добитися

старих цілей новітніми засобами.

Саме тому підіривна діяльність ідеологічних диверсантів вимагає від радянських людей високої пильності і наступальної ідеологічної активності. Генеральний секретар ЦК КПРС Д. І. Брежнев на XXV з'їзді КПРС говорив: «У боротьбі з двома світоглядів не може бути місця нейтралізму і компромісам. Тут потрібна висока політична пильність, активна, оперативна і переконлива пропагандистська робота, своєчасна відсіч ворожим ідеологічним диверсіям».

Важливе місце в цій роботі відведено комсомольським організаціям шкіл. Адже справа виховання ідейно-переконаної молоді на бойових і трудових традиціях старших поколінь належить саме їм. Про це наголошував Перший секретар ЦК Компартії України В. Б. Щербицький у доповідях на IV з'їзді вчителів України та на листопадовому (1977 р.) Пленумі ЦК Компартії України, про це йшлося на XXIII з'їзді ВЛКСМ. Потрібно зберігати у нашій молоді пошуття радянської патріотизму, гордості за свою Вітчизну, за її великий народ, боротися з проявами егоїзму, користюлюбства, політичного інгілізму, містики і націоналізму.

Однією із форм такої роботи є викриття підступної імперіалістичної реакції, яка веде проти сил соціалізму і прогресу нещиринну війну, сподіваючись досягти успіхів. Наша молодь повинна знати про ворога, який хоче зробити її своєю жертвою.

В. ДАЦЕНКО,
учитель історії і суспільствознавства Кошарської середньої школи Маловисківського району.

ТІНІ З'ЯВЛЯЮТЬСЯ З НОВУ

- ХТО ТАКІ СУМОВЦІ!
- ЧИ ПРОСТОДУШНИЙ ІВАН!
- ЛОВЦІ ДУШ І «ВСЕСВІТНЯ СПІЛКА МОЛОДІ».
- СПІЙМАНИ НА ГАРЯЧОМУ.

ціями ФРН, Австрію, Бельгію, Англію, Іспанію, США, Канаду, Австралію і деякі країни Південної Америки, одним словом, осівши там, де реакція зацікавлена в діяльності ворогів Країни Рад. Хоч керівництво СУМ називає себе «всесвітньою спілкою української молоді», назва ця не відповідає дійсності. Українська трудова еміграція в країнах, де отаборилися загарбники, відвертається від них, називає їх прислужниками Гітлера (а це історичний факт!), ворогами миру на землі. Саме тому лави СУМ весь час зменшуються. Сьогодні членами відкрито реакційних, фашистського характеру організацій типу

дає на службу іноземним розвідкам, де її навчають шпигунському ремеслу і обробляють новітньою прогрімою членів проти Радянського Союзу в умовах розрядки міжнародної напруженості. Одним із завдань цим новітнім шпигунам ставлять під час «подорожі» до СРСР відшукати ідейно нестійку молодь і обробляти її за допомогою пабути в спеціальних вишколах програми, включаючи такі терміни, як «справедливість», «справа людини», «законність», «національна незалежність», «суверенітет» тощо, граючи на таких негативних рисах характеру, як самолюбство, егоїзм, чванливість, кар'є-

На фото: під час роботи в полі. На першому плані — Світлана ВЕТРОВА і Микола КОРЖЕНКО (зліва); внизу — збір лікарських рослин, справа — декоративні Сергій МАТЮШЕНКО, Люда ЛЯШЕНКО та Оля РОМАНОВА у вільний час віддають перевагу шахам.

Фото В. ФЕДОРОВА.

А шоліта члени бригади відпочивають у шкільному таборі праці і відпочинку, який користується в них великою популярністю.

Зараз у таборі в розпалі третя зміна. Дев'ятикласники допомагають в польових роботах місцевому колгоспу «Перше травня». Вони вже просадили десятки гектарів бу-

ряків, соняшників, кукурудзи. Особливо необхідні їх руки нині, коли в господарстві розпочинаються жнива. І школярі з радістю йдуть в поле, на колгоспні токи.

Цікавий та змістовний і відпочинок в таборі. Диспути, літературні вечори, спортивні змагання — ось чим заповнені вільні години учнів.

НА ЛІНІІ: ЧИТАЧ—ГАЗЕТА.
Читач розповідає

СЕКРЕТ — ДЛЯ ВСІХ

— Васю, я до начальника цеху. Залишається за мене, Рожим підтримуй, — гукає бригадир Дмитро Миколайчук і зникає за дверима апаратної.

— «Єсть», — по-військовому відповідає Чуловський, не відриваючи погляду від приладів, адже саме в цю хвилину розпочався важливий виробничий процес.

Коли вперше переступав поріг апаратної, може здатись, що в роботі робітників немає нічого особливого. Весь режим отримання кисню контролюють десятки приладів. Сиди і натискуй кнопки. Насправді ж — все значно складніше.

Щоб працювати апаратником, — розповідає начальник киснево-компресорної станції молодий комуніст Д. Бернадський, — потрібно мати відповідну теоретичну і практичну підготовку. Знайти, які технологічні процеси протікають в охолоджувальних камерах на тому чи іншому етапі, при яких параметрах ці процеси відбуваються найшвидше, найякісніше.

Не менш важливими для апаратника є такі риси: уважність, спостережливість, рішучість. Адже вміння миттєво зреагувати на будь-яке відхилення від норми, швидко прийняти потрібне рішення, досить часто вирішують успіх справи. Саме такі риси і притаманні апаратникові В. Чуловському.

Ще два роки тому Ва-

силь працював слюсарем по ремонту обладнання. Слюсарював і одночасно освоював апаратну справу. І так її освоїв,

що кваліфікаційна комісія присвоїла йому одразу четвертий професійний розряд.

Та не заспокоївся комсомолець на досягнутому. Нині без відриву від виробництва навчається в Одеському технологічному інституті.

— І як ти тільки встигаш? — дивуються друзі.

— Важко в навчанні — легко в бою, — усміхається у відповідь Василь.

І йому насправді легко працюється, бо знання допомагають досягти вершин майстерності, добитись високих успіхів в праці. З соціалістичними зобов'язаннями другого року десятої п'ятирічки справився достроково, за що нагороджений іменним годинником та знаком «Переможець соціалістичного змагання, 1977», а також знаком «Майстер-умілець». Його портрет — на цеховій дошці пошани. В третьому році п'ятирічки апаратник Чуловський зобов'язався виконати план трьох років до 60-річчя з дня народження Ленінського комсомолу і з честю з ним справляється.

Багато в комсомольця і громадських доручень. Він редактор цехової стінки, громадський інспектор з охорони праці, а комсомольці бригади обрала його своїм групкомсоргом. Всюди встигає Василь. Такий вже в нього непосидючий характер, така неспокійна вдача.

О. РІЗНИЧЕНКО,
інженер Побузького нікелевого заводу.

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

ТАМ, ДЕ СЕРПАНКИ

Щороку багато випускників Злинської середньої школи № 1 Маловисківського району залишаються працювати в рідному колгоспі. І приходять вони туди не новачками, приходять господарями. Бо батьківське поле відкриває їм свої секрети ще в шкільні роки. Перші трудові навички здобувають школярі в учнівській виробничій бригаді.

A black and white photograph showing the back of a woman with long, light-colored hair. She is seated on a dark wooden bench, looking out over a body of water. The background is a soft, hazy landscape with a distant shoreline and trees. The image has a grainy, artistic quality.

Л. ФЕДЧЕНКО.

СПОРТ

ЧИ ДАЛЕКО
ДО ОЛІМПУ?СЮРПРИЗ
Анатоля
УСЕНКА

Як і рік тому, тисячі кіровоградців стали свідками захоплюючих змагань з автомобільного кросу, що відбулися на Катеринівській трасі Кіровоградського району.

Після того, як спортсменів привітав заступник голови міськвиконкому В. М. Курченко, а піонери піднесли їм українські паляниці, в небо з'явився літак. Почалися показові виступи парашутистів авіаспортивного клубу ДТСАФ. Вони продемонстрували високу майстерність виконання складних стрибків. І ось дається старт машини ГАЗ-51. Гонщикам треба пройти дев'ять кілометрів довжиною 6200 метрів кожен. Траса складна — круті повороти, спуски, підйоми, безліч перешкод, долаючи які машина і людина піддаються великим навантаженням. І лише сміливість, риси, поєднані з холоднокрівністю, точним розрахунком можуть принести успіх.

У високому темпі розпочав гонку представник Київської області кандидат у майстри спорту Вячеслав Строганов. Слідом за ним з розривом у 50 метрів йде машина кримського спортсмена першорядника Володимира Єлісеєва. Чемпіон України минулого року кіровоградський кандидат у майстри спорту Ми-

кола Ільова — третій. В такому порядку проходять вони п'ять кілометрів. На шостому Ільова обходить кримчанина, посилює темп, намагається дістати лідера. Кіровоградцю вдається скоротити розрив, і все ж на фініші він був другим. А третім закінчив дистанцію Єлісеєв.

Не пощастило кіровоградцям, які виступали на машинах ГАЗ-53. Кращим у цій групі був першорядник Віталій Зубенко, який зайняв п'яте місце. А чемпіоном республіки став кандидат у майстри спорту з Криму Володимир Спичак, срібну нагороду виборов кандидат у майстри спорту з Івано-Франківська Володимир Шевчук, бронзову — першорядник Ігор Погрібний (Донецька область).

За положенням командна першість визначалася по двох кращих результатах, показаних у трьох заїздах. Отже, перед стартом машин ЗІЛ-130 перемога була майже в київців, а кримських спортсменів: у своєму активі вони вже мали перше і друге місця. Складне завдання в зв'язку з цим довелося вирішувати кіровоградцям. Щоб зберегти за собою титул чемпіонів республіки, завоювавши торіш, їм в останньому заїзді потрібна була лише перемога. Тільки в такому разі вони випереджали кримчан.

Найбільші надії тренера Віктора Михайльського і його товаришів по команді були на кандидата у майстри спорту Анатолія Усенка. І він не підвів. Зі старту Анатолій виїхав третім. Попереду — дебютант республіканських змагань кіровоградець Микола Магар, а ще далі очолював гонку одесит Василь Жердецький.

Для обгону Усенко обрав ділянку траси, де машина то «клясе» носом, то сідає на задні колеса, то, як качка, переважається з боку на бок. Жоден гонщик не наважувався долати цю ділянку сходу. А Усенко на-міслює — іншого виходу

не було. На повній швидкості врізалася вона у ритвини. Машина підскакувала, здавалося, ресори не витримують ударів. Але непереможність не трапилося, ділянка лишилася позаду, а разом з нею і Микола Магар. У наступному колі Анатолій майже впритул наблизився до одесита, і коли той перед загаданою ділянкою збавив хід, кіровоградець ще сильніше натиснув на акселератор. Бурхливими оплесками, підбадьорливими вигуками зустрічали глядачі сміливі маневри кросмена.

Головне було зроблено, Усенко виїхав уперед і все більше відірвався від переслідувачів. І коли

востаннє перетнув фінішний стірів, Василь Жердецькому ще залишилося долати третину кола. Ставши чемпіоном республіки у класі машин ЗІЛ-130, Усенко ведучим вніс вирішальний вклад у здобуття своєї перемоги. Вона вдалася підвладі завоювала звання чемпіона України з автомобільного кросу. Великий інтерес викликали змагання на спортивних гонках машин «багі». Ці саморобні апарати, які складаються з металевих нарізку і невеликих бортів, оснащені, в залежності від класу, моторами «Жигулі» й «Волга», тому розвивають на трасі велику швидкість. Рекомендацію «законодавців мотоспорт» на Україні в цьому класі підтвердили за порівнян. Майстер спорту Микола Носенко (чемпіон республіки минулого року) і зараз був неперевершеним, а друге місце займав його земляк майстер спорту Юрій Самохін. Великим успіхом першорядника Валерія Вініна з Жовтих Вод Дніпропетровської області слід вважати зайняте ним третє місце. Кіровоградці в цьому класі машин не виступали.

М. КАЛЯГІН.

На фото: на трасі змагань; вгорі праворуч — переможець змагань Анатолій УСЕНКО. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

...І КУБОК „НАДІЯ“

У Кіровограді в приміщенні дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету розігрується Кубок України з гімнастичного багатоборства з спортивної гімнастики чемпіонат республіки з окремих видів гімнастичного багатоборства серед жінок та особисто-командні республіканські змагання наймолодших гімнастів на Кубок «Надія».

Перші два дні виявили переможців з гімнастичного багатоборства в командному заліку. Володарями Кубка України стали гімнастки першої команди м. Києва. Друге і третє місця вибороли команди Одеської та Львівської областей. Команда Кіровоградщини в скла-

ді Людмили Іванової, Олександри Солохи, Тетяни Цибульської та Надії Азимової посіла дев'яте місце.

Визначилися також найсильніші гімнастки, які виборили право взяти участь в першості з гімнастичного багатоборства. Серед тих, хто виступав за програмою майстрів спорту, в першу трійку увійшли киянки Стелла Захарова і Людмила Котова, львів'янка Маріна Чернова. Кіровоградка Людмила Іванова — на восьмому місці. Групу гімнасток, які виступали за програмой кандидатів у майстри спорту, очолюють Віта Селезньова та Аллібіга Казанцева з Донецька, волтавчанка Ольга Овсій. Надії Азимовій з Кіровограда дісталася одинадцяте місце.

Сьогодні останній день змагань.

— ПЯТНИЦЯ —

21 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — «Книга в твоєму житті». 9.40 — Телефільм «Золота мінга». 2 серія. 10.45 — Для юнацтва. «Атестат зрілості». 11.30 — Концерт. 18.10 — Харківський іпоперський альбомний те-

атр. 16.55 — Кіножурнал. 17.05 — «Україна живе». 17.15 — Фільм-концерт «Піснями дзвенить земля». 17.30 — Соціальний портрет колективу колгоспу ім. Леніна Томківського району Дніпропетровської області. Передача 5. 18.00 — День за днем». (Н-д). 18.15 — Для молоді. «Орієнтир». Розповідь про Кіровоградське ТУ № 4. (Н-д). 18.45 — «Село: дла і проблеми». 19.05 — Телефільм «Вільям Шекспір». 5 і 6 серії. 21.00 — «Час». 21.30 — Вечір, присвячений 80-річчю з дня народження В. Маяковського. 22.20 — «Грає оркестр під керуванням Джона Барієлла. (Англія). По закінченні — новини.

11.15 — Фільм-концерт «Зеленими просторами». 14.30 — Док. фільм. 15.30 — «Шахова школа». 16.00 — «Москва і москвичі». 16.30 — «Кроки до мрії». 17.00 — «Народні мелодії». 17.15 — «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — «Затрапа — День відраження Польщі». Док. фільм. 18.30 — Мультифільм «Пригоди Леолина і Боліка». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Концерт польського ансамблю «Мазовше». Фільм «Хлоп'ят мріють». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Кінопрограма до Дня відраження Польщі. По закінченні — новини.

— СУБОТА —

22 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика.

8.55 — Виступає ансамбль «Давночого». 9.20 — «Для вас, батьки». 9.50 — «Ранко, во пошта». 10.20 — «Більше хороших товаришів». 10.50 — Телефільм для дітей «Гра». 11.55 — Народний художник Вірменської РСР С. Мурадін. 12.25 — «Це ви можете». 13.10 — «Музичний абонемент». 13.50 — «У світі тварин». 14.50 — Типаж «Спортлото». 15.00 — «Здоров'я». 15.45 — «Пісня-78». 16.15 — «Очелюдне» — історико-революційний фільм 30-х років. Цирк. Цирк. (Англія). 18.00 — Новини. 18.15 — Док. фільм «Чернівецький». 18.35 — Програма телебачення ПНР, присвячена національному святу польського народу Дню відраження Польщі. 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Чорноморськ» — «Динамо» (Тбілісі). 2 тайм. 21.00 — «Час». 21.30 — «Естрадна музика

СПОРТ

„Новатор“ — „Зірка“ — 1:1

Стартовий матч другого кола чемпіонату країни з футболу серед команд класу «А» другої ліги кіровоградська «Зірка» провела на виїзді. В Жданові вона зустрічалася з «Новатором». Нерівним було становлення клубів на проміжному фініші. Спортсмени з берегів Азовського моря займали сімнадцять сходинку, а гості третю. Не звертаючи уваги на лінійний рахунок матчу, він пройшов у змістовній боротьбі. Господарі першими добилися успіху. Чимало нагод, щоб перекреслити «нуль» на табло, було і в кіровоградців. Середня лінія «Зірки» докладала всіх зусиль для того, щоб аламати опір суперників. І глядачам пудувати не довелося, бо події на полі змінювалися з великою швидкістю, тримаючи всіх присутніх на стадіоні в напруженні. Під час однієї з атак, на 55-й хвилині, ждановці порушують правила гри на своєму штрафному майданчику. Пенальті. Його чітко реалізував Валерій Самофалов.

Наступний ігровий день 22 липня. «Зірка» виступає в Горлівці проти «Шахтаря».

В. ШАБАЛІН.

МАТЧ НА ПЕРШІСТЬ СВІТУ

БАГІО, 18 липня. (ТАРС). Перша партія матчу на першість світу з шахів між чемпіоном світу Анатолієм Карповим і претендентом Віктором Корчмином закінчилась сьогодні внічию, після того, як суперники зробили 18 ходів.

На 19 ході була згода на нічию (як відомо, нічий в цьому матчі не зараховується, і рахунок, таким чином, залишається поки що 0:0).

Друга партія повинна відбутись 20 липня. Більше трас чемпіон світу.

Наш конкурс

Тасмниці
на шахівниці

ЗАВДАННЯ № 10

1. Що ви знаєте про розвиток шахів на Україні? (3 очка).

2. Розв'яжіть задачу, складену Шевряковим С. В. (с. Голованівськ).

Білі: Кр2; Ф6; Т6; Кр14.

Чорні: Кр4; пп: с4; с6.

Мат у два ходи.

Міжнародна Олімпійська
спортивна лотерея

20 липня надійдуть у продаж білети другого випуску лотереї «Міжнародного олімпійського спортлото», яка проводиться в СРСР, Болгарії, Угорщині, Чехословаччині, НДР і Польщі.

У лотереї розігруються грошові виграші від трьох до десяти тисяч карбованців для тих, хто вгадає три, чотири, п'ять або шість номерів, а також туристичні путівки на Олімпійські ігри, які розігруються по номеру білета.

Другий тираж «Міжнародного олімпійського спортлото» відбудеться в столиці Чехословаччини — Празі 15 листопада 1978 року.

(ТАРС).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.